

Sygnatura akt II1 Co 2040/23

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2023 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, Sekcja Egzekucyjna przy II Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Anna Braczkowska

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2023 w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzycieli A. Ś. i K. Ś.

prowadzonej przez Komornika Sądowego Rejonowym dla Ł. w Ł. D. K. w sprawie Km 181/21

przeciwko dłużnikowi Z. S.

o świadczenie pieniężne

na skutek skargi dłużnika na czynność komornika sądowego

na skutek skargi dłużnika na orzeczenie referendarza sądowego wydane w dniu 28 września 2023 roku w sprawie II 1 Co 862/23 w przedmiocie częściowego uwzględnienia skargi na czynność komornika sądowego i częściowego jej oddalenia

postanawia:

utrzymać zaskarżone orzeczenie referendarza sądowego w mocy w całości.

Sygn. akt II1 Co 2040/23

UZASADNIENIE

do uzasadnienia z dnia 29 grudnia 2023 roku

W dniu 28 września 2023 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zwolniła dłużnika Z. S. z kosztów sądowych w zakresie opłaty od skargi na czynność komornika sądowego w kwocie 50 zł, oddaliła skargę na czynność komornika sądowego w postaci postanowienia z dnia 3 kwietnia 2023 roku w przedmiocie przyznania wynagrodzenia kuratorowi, uwzględniła skargę na postanowienie komornika sądowego z dnia 27 marca 2023 roku zmieniając wysokość opłaty egzekucyjnej z kwoty 8 740,95 zł na 6 141,40 zł oraz oddaliła skargę na postanowienie z dnia 27 marca 2023 roku w pozostałym zakresie. W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia referendarz sądowy wskazała, że Dyrektor ZUS jako wierzyciel nie wszczął postępowania egzekucyjnego ani nie przyłączył się do postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko dłużnikowi, a jedynie złożył tytuły wykonawcze: H – (...), H – (...), H – (...), H – (...), H – (...) i H – (...) celem uwzględnienia zgłoszonych należności w podziale sumy uzyskanej ze sprzedaży nieruchomości. W ocenie referendarza sądowego Dyrektor ZUS nie był wierzycielem egzekwującym w postępowaniu Km 191/21, a komornik sądowy nie był uprawniony do dopisania administracyjnych tytułów wykonawczych w pismach skierowanych do stron oraz w postanowieniach (np. w postanowieniach o kosztach) jako podstawy prowadzenia postępowania Km 181/21. Referendarz wskazała ponadto, że komornik błędnie ustalił wysokość opłaty egzekucyjnej, uwzględniając inną kwotę niż wysokość wyegzekwowanego świadczenia, które wynosiło 61 414,05 zł i ustalił opłatę na kwotę 6 141,40 zł. Referendarz

sądowy uznała również, że ustanowienie kuratora dla U. M. było niezbędne w celu zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania egzekucyjnego w zakresie egzekucji z nieruchomości, zaś wysokość wynagrodzenia kuratora uczestniczki postępowania wynikała z treści obowiązujących przepisów prawa. Wskazała ponadto, że skarga w pozostałym zakresie podlegała oddaleniu, oraz że koszty egzekucyjne wskazane przez komornika sądowego zostały poprawnie naliczone.

/postanowienie k.27, uzasadnienie k.28 – 30/

W dniu 26 października 2023 roku (data nadania w UP) w ustawowym terminie, skargę na powyższe orzeczenie referendarza sądowego wniósł dłużnik Z. S.. Postanowienie referendarza sądowego zostało przez niego zaskarżone w całości. Zaskarżonemu orzeczeniu referendarza sądowego dłużnik zarzucił:

- naruszenie przez komornika sądowego przepisów prawa procesowego poprzez zaniżenie o 110% wartości oszacowanej nieruchomości;
- naruszenie przez referendarza przepisów prawa procesowego poprzez udzielenie przybicia nieruchomości po zaniżonej cenie.

Skarżący wniósł ponadto o zwolnienie z kosztów sądowych i wyznaczenie pełnomocnika z urzędu, z uwagi na jego trudną sytuację materialną i życiową, a także z uwagi na brak wiedzy dłużnika z zakresu prawa.

/skarga k.37/

Postanowieniem z dnia 1 grudnia 2023 roku referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zwolnił dłużnika Z. S. od kosztów sądowych w zakresie opłaty sądowej od skargi na orzeczenie referendarza sądowego w kwocie 150 zł i oddalił wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu.

/postanowienie k.39/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Skarga dłużniczka Z. S. na orzeczenie referendarza sądowego, jako wniesiona w terminie podlegała merytorycznemu rozpoznaniu przez Sąd Rejonowy, który w tej sprawie działał jako Sąd II instancji. Okazała się ona być niezasadną. Wskazać należy bowiem, że w skardze dłużnik nie zawarł merytorycznych zarzutów odnośnie zaskarżonego postanowienia Sądu z 29 grudnia 2023 roku. Z treści skargi wynika, że skarżący kwestionuje wszelkie rozstrzygnięcia zapadłe w toku egzekucji z nieruchomości, w tym licytacyjną sprzedaż należącej do niego nieruchomości oraz egzekucję z nieruchomości jako taką w całości. Przypomnieć należy, że poszczególne rozstrzygnięcia organów egzekucyjnych były każdorazowo skarżone przez dłużnika, a skargi na opis i oszacowanie, przybicie, przysądzenie własności posiadają odrębne sygnatury i zostały już rozpoznane (dane ustalone na podstawie analizy akt postępowania egzekucyjnego).

W ocenie Sądu Rejonowego, działającego jako Sąd odwoławczy, referendarz sądowy prawidłowo utrzymał zaskarżone orzeczenie referendarza sądowego w mocy w całości. Sąd podziela bowiem stanowisko referendarza sądowego, zgodnie z którym Dyrektor ZUS nie był organem egzekwującym. Tak, jak słusznie wskazano w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, Dyrektor ZUS nie wszczął postępowania egzekucyjnego, ani też nie przyłączył się do egzekucji po jej wszczęciu, a jedynie złożył tytuły wykonawcze. Ponadto w księdze wieczystej nieruchomości z której prowadzone jest postępowanie egzekucyjne nie zamieszczono wzmianki o przyłączeniu się Dyrektora ZUS jako wierzyciela do egzekucji z nieruchomości. Powyższe okoliczności, w ocenie Sądu wskazują jednoznacznie, że Dyrektor ZUS nie był organem egzekwującym, w konsekwencji czego, nie zasadnym było dopisanie w/w organu przez komornika do administracyjnych tytułów wykonawczych w pismach kierowanych do stron. Tym samym za niezasadne słusznie referendarz sądowy uznała, że ustalenie opłaty egzekucyjnej przez komornika sądowego od tej części należności, która wskazana została w treści administracyjnych tytułów wykonawczych nie było prawidłowym. Zdaniem Sądu, zasadnym była więc również zmiana przez referendarza sądowego wysokości opłaty egzekucyjnej,

naliczonej przez komornika. Podczas wyliczania opłaty egzekucyjnej komornik bowiem wziął pod uwagę inną kwotę aniżeli kwotę wyegzekwowanego świadczenia (która wynosiła 61 414,05 zł). Prawidłowa opłata która zgodnie z art. 27 ust. 1 ustawy o kosztach komorniczych stanowi wartość 10% wyegzekwowanego świadczenia wynosi w niniejszej sprawie 6 141,40 zł.

Odnosnie natomiast przyznania kosztów wynagrodzenia kuratora sądowego należy wskazać, że wyznaczenie kuratora było niezbędne w celu doręczania pism procesowych dla U. M., która posiadała udział w egzekwowanej nieruchomości i nie była znana z miejsca zamieszkania. Obowiązek zawiadamiania współwłaściciela wynika bezpośrednio z art. 1005 k.p.c. Zdaniem Sądu, należne kuratorowi wynagrodzenie zostało wyliczone w prawidłowy sposób. Sąd stwierdził również, że referendarz sądowy w sposób prawidłowy podzielił wnioski komornika odnośnie wydatków postępowania egzekucyjnego. Wskazane przez komornika koszty postępowania egzekucyjnego stanowiły wydatki w rozumieniu art. 6 ustawy o kosztach komorniczych, które były niezbędne w celu prowadzenia postępowania. W sposób prawidłowy zostało również wyliczone wynagrodzenie dla pełnomocnika wierzycieli.

Z powyższych przyczyn orzeczono jak w sentencji, na podstawie art. 767^{3a} k.p.c.